

Κυριακή της Πεντηκοστής: Το Άγιο Πνεύμα στη Ζωή της Εκκλησίας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πεμπτουσία](#)· [Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Με τη χάρη του Θεού, βρισκόμαστε 50 ημέρες μετά την Ανάσταση του Χριστού. Αφού, ο Χριστός πήρε όλες τις ανθρώπινες αμαρτίες πάνω Του, σταυρώθηκε, αναστήθηκε και αναλήφθηκε στους ουραμούς για να καθίσει εκ δεξιών του Πατρός. Δεν ήθελε, όμως, να αφήσει μόνους τους ανθρώπους, ύστερα από την Ανάληψή Του, γι' αυτό, 10 μέρες μετά, στέλνει το Πανάγιο Πνεύμα στους ανθρώπους και εορτάζουμε «τὴν μεθέορτον καὶ τελευταίαν ἑορτὴν».

Ας θυμηθούμε λίγο και την Παλαιά Διαθήκη· Πεντηκοστή εόρταζαν και οι Εβραίοι. Στη γιορτή του Πάσχα, εόρταζαν τη διάβαση από την Ερυθρά θάλασσα, ενώ την Πεντηκοστή γιορτάζουν την παράδοση των δέκα εντολών στον Μωυσή. Άρα, βλέπουμε μία σύνδεση· οι Εβραίοι παίρνουν το Δεκάλογο και οι Χριστιανοί το Άγιο Πνεύμα.

Το Άγιο Πνεύμα, το οποίο «συγκροτεί τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας», είναι η εκπλήρωση του έργου του Χριστού στη γη. Είναι η ανακαίνιση του κόσμου που έγινε από τον Πατέρα, διά του Υιού.

Το Άγιο Πνεύμα συγκροτεί την Εκκλησία. Χωρίς το Άγιο Πνεύμα, δεν υπάρχει Εκκλησία. Εκείνη, λοιπόν, την ημέρα της Πεντηκοστής, κατά την παράδοση, ο Απόστολος Πέτρος και οι άλλοι μαθητές κήρυξαν την Ανάσταση του Χριστού σε πολλούς ανθρώπους. Ακούγοντας, κάποιοι άνθρωποι, την υπέρτατη θυσία του

Χριστού για τους ανθρώπους, πίστεψαν σ' Αυτόν και ζήτησαν να βαπτιστούν. Παρατηρούμε, ότι έχουμε την δημιουργία της Εκκλησίας· τον πρώτο μεγάλο πυρήνα ανθρώπων με κεφαλή τον Χριστό.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο Δημοσθένης του Χριστιανισμού, αναφέρει σχετικά με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος ότι: «Ἀνέβηκε ἡ ἀνθρώπινη φύση πρὶν δέκα ἡμέρες στὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ καὶ σήμερα κατέβηκε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα σὲ αὐτήν. Γιὰ νὰ μὴ ἀμφιβάλλει κανένας καὶ νὰ μὴ ἀναρωτιέται τί ἔκαμε ἄραγε ὁ Χριστὸς, ὅταν ἀνέβηκε στὸν οὐρανό. Ἄραγε συμφιλίωσε τὸν Πατέρα; Ἄραγε τὸν ἔκαμε νὰ μᾶς συγχωρέσει; Θέλοντας νὰ μᾶς δείξει ὅτι τὸν συμφιλίωσε μὲ τὸ ἀνθρώπινο γένος, μᾶς ἔστειλε ἀμέσως τὰ δῶρα γιὰ τὴν συμφιλίωση. Στείλαμε ἐμεῖς πίστη καὶ πήραμε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ δῶρα· στείλαμε ὑπακοὴ καὶ πήραμε δικαιοσύνη[1]».

Ο Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος αναφέρει σχετικά: «Αὐτὴ ἡ Πεντηκοστὴ συνεχίζεται στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Κάθε φορὰ πού χειροτονεῖται ἓνας ἀρχιερέας , ἔστω καὶ ἂν δέν ἔχει τίς ἀρετές τῶν ἁγίων ἀποστόλων, λαμβάνει τὴν χάρη Ἁγίου Πνεύματος, ὅπως καὶ ὅσο τὴν εἶχε λάβει ὁ πανεύφημος ἀπόστολος Πέτρος καὶ ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης. Καὶ ἔχει τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ, νὰ δέχεται καὶ νὰ χαίρει ὅταν βλέπει νὰ ἀφαιρεῖ ἀπὸ πάνω του ὁ Θεός καὶ νὰ δίνει στοὺς ἀδελφούς πρεσβυτέρους τοὺς ὁποίους χειροτονεῖ, γιὰ νὰ ποιμαίνουν τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ. Τὸν ὁποῖο, ὅσο καὶ νὰ εἶχε καλὴ διάθεση, δέν θά ἄντεχε καὶ δέν θά τό κατόρθωνε, ἐπειδὴ εἶναι ἓνας, μονάδα, ἓνα ἄτομο πού ἔχει περιορισμένες δυνατότητες, νὰ τὸν διακονήσει σωστά, ὅσο καὶ ἂν ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ σκηνώνει ἐπάνω του. Καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, ἰδιαίτερα χαίρομε ὅταν βλέπομε ὁ Θεός νὰ ἀναδεικνύει ἁγίους ἱερεῖς, καλοὺς ποιμένας, καλοὺς ὁδηγούς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Γεμάτους Πνεῦμα καὶ χάρη καὶ ἁγιότητα καὶ ἀγάπη καὶ θυσία.

Ἄς εὐχόμεθα νὰ ἀγιάζει ὁ Θεός καὶ ἐμᾶς, καὶ ὁλόκληρη τὴν Ἐκκλησία του μέ τὴ χάρη τοῦ παναγίου Πνεύματος, τὴν ὁποία ὄρισε καὶ ἔστειλε τὴν ἁγία Πεντηκοστὴ στοὺς ἁγίους ἀποστόλους του. Καὶ ἀκριβῶς ἐπειδὴ οἱ ἱερεῖς ἔλαβαν τὴν χάρη Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἱεουργοῦν ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δικαίως τοὺς σεβόμαστε, δικαίως τοὺς ἀγαπᾶμε, δικαίως φιλοῦμε τό χέρι τους καὶ δικαίως ζητᾶμε τίς εὐχές τους.

Καὶ γιὰ ὅλες αὐτές τίς τιμές πού δείχνομε στοὺς ἱερεῖς, ἀλλὰ ἀναφέρονται στό Χριστό, θά ἔχομε τὴν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ, θά πολλαπλασιάζει τὴν χάρη του ἐπάνω στίς ψυχές μας, θά φωτίζει τίς διάνοιές μας καὶ θά ἀγιάζει ὁλόκληρη τὴ ζωὴ μας»

Ο Χριστός δεν ἄφησε και δεν θα αφήσει ποτέ μόνους τους ανθρώπους. Ἐστειλε το Πανάγιο Πνεῦμα και μᾶς ἔδωσε τὴν υπόσχεση, ὅτι: «ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι

πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 28, 20).

Καταλήγοντας, καλούμαστε και εμεῖς να θέσουμε σε λειτουργία το χρίσμα που πήραμε κατά την ημέρα της Βαπτίσεώς μας. Να προσπαθήσουμε το Ἅγιο Πνεῦμα να κατακλύσει τη ζωή μας με τους καρπούς του, όπου κατά τον Απόστολο Παῦλο εἶναι: «ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια» (Γαλ. 5, 22-23).

[1] Ἰ. Χρυσοστόμου τόμ. 36 Ε.Π.Ε. σελ. 305

Πηγή: pemptousia.gr